

Тойзи послѣдній въпросъ ни смы прилѣжно разгледали въ нашѣтъ исторіи, и съ приведеныты тамъ свидѣтельства и доказателства (Виж. истор. Блѣг. стр. 23—26) ни смы видѣли явно че наистинѣ реченити писатели многожды сѣ помянѣли нашѣтъ народъ не само съ имято *Блѣгары*, но и съ имято *Унни*. А понеже ся е доказало че народѣтъ именуемый *Унни* и преди да мине на Европѣ, живѣлъ въ Асійскѣ Сарматіи до при Волгѣ, и слѣдъ разорѣніето му подиръ Атила находилъ ся пакъ за много время въ тыя же страны, отъ вси тыя обстоятелства излѣзло е естествено заключеніе, че Уннити сѣ были Блѣгары. Г. Дриновъ, който не вѣрва това, трѣбваше за да убѣди, не само да казва че не вѣрва, но и да докаже положително съ свидѣтельства точни, че Унскити първи жилища сѣ были други едикои, и Блѣгарскити други едикои, и че Уннити сѣ были други народъ, и Блѣгарити други. Но до гдѣто не показва такыва свидѣтельства ни доказателства, а слѣдува само да отхвърля всяко противно доказателство, и да увѣрва просто по мнѣніето (такожде недоказано) на Клаплова и Шафарика, че това е тѣй а не онѣй, нека ны прощава ако не вѣрвамы и ни неговыты такыва увѣренія.

Слѣдъ тыя положителны обозрѣнія ни можахмы тука да свѣршимъ и съ тойзи въпросъ; нека ся позапремъ обаче юще малко да разгледамы и по частно неговыты критикы.

Отъ троицѣтъ Византійскы писатели, които свидѣтельствувать за Блѣгарскыты жилища задъ Танаисъ, г-нъ Дриновъ приема само Патріарха Нѣкифора като достоинъ вниманія за нашѣй предметъ. Послѣ обаче отхвърля и него като недостовѣренъ, защото былъ писалъ че « Блѣгарити раздѣлившеся слѣдъ Кубрата на петъ части, (което, каже, много прилича на басни), миѣли токо въ 7-ый вѣкъ отъ самъ Дона и ся показали въ Пиннонѣ, Игаліи, и на Балканскый полуостровъ, когато имамы здрави (другы) свидѣтельства, че тѣ ся врѣхлѣли по тѣзи мѣста оште отъ 5-ый вѣкъ; а да се каже че тѣ и по-преди се спуштали къмъ Дуновътъ, но се вѣршталы пакъ задъ рѣка Донъ, а токо въ 7-ый вѣкъ отишли, та вече не се вѣрнѣли, това е пѣшто *невѣроятно*. »